

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1166 12 tháng 11 năm 2017

Tiến Hóa

Tiến hóa không ngừng cùng chuyển tiến

Thành tâm học hỏi trí tâm hiền

Giải mê phá chấp đạt bình yên

Củng cố chơn hồn tự đạt duyên

Kính bái

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tại sao lại tự lờng gạt?
- 2) Làm người sao phải lo âu đủ thứ?
- 3) Người tu Vô Vi có ích gì cho quần sanh hiện tại?
- 4) Làm sao biết được thiên đàng có thật?
- 5) Là khói hồng trần là sao?
- 6) Có người nói không nên tin lời nói của Bé, nhưng thực hành để thức tâm là điểm chánh là sao?
- 7 Hôm qua nhiều người đến thăm Bé, Bé có mệt không?

1)Hỏi: Tại sao lại tự lường gạt?

TL: Thừa tại vì tự bỏ quên mình, làm người có sự hiện diện trên mặt đất, có đầy đủ hồn vía tay chân, nhưng chỉ biết có tay chân, quên hồn vía. Tức là làm việc mà không có văn phòng tâm linh đầu não, chỉ biết chuyện bên ngoài, lâu ngày nội khoa tâm lý bị rối loạn, chẳng biết làm sao trở về vị trí của chính mình, sai một ly đi một dặm là vậy, cứ triển miên như vậy, luân hồi nhiều kiếp, học hỏi từ hoàn cảnh này đến hoàn cảnh nọ, dồn dập biết bao nhiêu đau thương, nhiên hậu mới có cơ hội hướng thượng tu tâm.

Kệ:

*Biết mình là kẻ tự sai lầm
Thiếu trí quên tâm khó tiến thâm
Tranh chấp ganh đua càng thậm tệ
Tràn đầy chơn lý cũng do tâm*

2) 17-12-91

Hỏi: Làm người sao phải lo âu đủ thứ?

TL: Thừa nếu dụng tánh suy luận thì phải lo âu đủ điều, vì trình độ của tánh rất yếu ớt và tăm tối. Còn tâm thì thanh nhẹ và sáng suốt hơn. Nếu dụng tâm hướng thiện và hướng thượng thì mới có cơ hội tự giải nghiệp tâm. Còn tu Vô Vi thì phải cần mẫn tham thiền nhập định, tự lật ngược tình thế của đời, tiến thẳng vào đạo, thì chẳng còn lo âu. Thanh nhẹ thì mới xuất hồn học đạo tiến thân. Bao nhiêu kỷ niệm xấu tốt đều được giải mở rõ rệt, tánh tình sẽ không còn u uất nữa. Biết cách thâm dụng điềm chánh để sửa tâm, hướng về thanh tịnh, phát triển đời đời, nhập cuộc Đại La, tiến hoá vô cùng.

Kệ:

*Tình thương khai triển vô cùng quý
Hướng thượng càng minh chuyển hợp thì
Trí óc rãnh rang thanh giải trực
Ứng tâm thanh tịnh chẳng cần truy*

3) Hỏi: Người tu Vô Vi có ích gì cho quần sanh hiện tại?

TL: Thừa người tu Vô Vi rất hữu ích cho quần sanh ở tương lai, tự thực hiện một phương pháp khai tâm mở trí, và gom gọn ý lực tận độ quần sanh, dẫn thân vô quá ngại. Lấy giải thoát làm phương châm tiến hoá, cõi trời thiên đàng có thật, khai triển từ bi và nhịn nhục, chuyên cần tu học độ tha và không ôm chấp trước và trì trệ.

Kệ:

*Tự mình khai mở vui hoà tiến
Thức giác bình tâm chẳng tạo phiền
Phát triển tâm lành mình thiện ác
Cảm thông đời đạo tự tâm xuyên*

4) 19-12-91

Hỏi: Làm sao biết được thiên đàng có thật?

TL: Thừa thực hành phương pháp Vô Vi, qua nhiều năm tháng tu luyện, sẽ tự cảm thức rõ ràng, từ ngũ tạng cho đến khối óc, điện năng sẽ được dồi dào, khối óc nhẹ nhàng, nhắm mắt tham thiền sẽ thấy thoải

mái, nhìn xa hiện ngay trong tâm thức, càng ngày thiền càng lâu và thích thiền, đến lúc nhắm mắt thiền, mê đi quên thể xác, tự cảm thức phần hồn đang tiên hành trong cõi hư không đại la lớn rộng. Càng ngày sẽ càng kết tập được mô ni châu, học đạo cả càn khôn vũ trụ, thức tâm liền liền, nhiên hậu mới giải được nghiệp tâm, tự tạo một nền tảng thích hợp văn minh, trực tiến vào nguyên lý, phá mê phá chấp, thì mới nắm vững tình thế tiến hoá của phần hồn trực chỉ thiên đàng. Qua hào quang sáng chói của phần hồn hướng thượng, sức hút của thanh quang dẫn tiến, không còn sự mê lầm ngoại lai, thì mới cảm thức được nguyên lý vô sanh. Giá trị Như Lai từ bi thanh nhẹ, bảo đảm thần thức không bao giờ bị rơi vào cõi âm u mê loạn nữa. Lúc ấy tam giới thượng, trung, hạ khai thông, thực hướng về Phật sẽ được chứng tâm liễu khai triển tâm linh.

Kệ:

*Càng hành càng chuyển hướng tâm linh
Thực hiện qui nguyên rõ pháp trình
Ai ghét ai thương tâm chẳng động
Về Trời thanh nhẹ hưởng Trời tình*

5) 20-12-91

Hỏi: Lìa khỏi hồng trần là sao?

TL: Thưa lìa khỏi hồng trần tức là phần hồn không còn dính dấp vào sự kích động và phản động của ngũ hành sanh khắc nữa. Bình an tiến hóa trong cõi tâm linh, mặc cho đời chê, khen. Nhưng cuối cùng chính chúng sanh phải tự nếm nếm nhiên hậu mới có cơ hội thức tâm.

6) Hỏi: Có người nói không nên tin lời nói của Bé, nhưng thực hành để thức tâm là điểm chánh là sao?

TL: Thưa không tin là đúng! Chỉ có thực hành và tự kiểm chứng, tùy theo khả năng của chính mình là đúng hơn. Bé chỉ nói những gì Bé thành đạt trong thực hành. Mọi người đọc và nghe qua cũng phải thực hành thì mới cảm thông được. Chứ không nên lý luận vô trách nhiệm mà tự hại tâm thân.

Kệ:

*Dấn thân thực hiện tự mình phân
Đời đạo song tu chuyển tiến lần
Giải nghiệp thông qua đường trí đạo
Xét phân đời đạo luyện chuyên cần*

7) 21-12-91

Hỏi: Hôm qua nhiều người đến thăm Bé, Bé có mệt không?

TL: Thưa mọi người ao ước muốn đến thăm, nay được tương ngộ là điều quý. Nếu Bé còn làm ăn như hồi chưa tu, thì Bé phải đãi tiệc. Nhưng bây giờ tu rồi, mọi việc đời đều thay đổi, Bé chỉ đối đãi với họ bằng tình thương trong tâm thành đạt của Bé. Lúc này Bé rất quý thương mọi người, kết quả mọi người ra về với một tâm hồn thanh nhẹ. Bé nghèo nhưng tâm của Bé không bao giờ nghèo, kiểm lại mỗi bạn đạo đến đây với tâm thành thì kết quả sẽ được tốt. Cho nên Bé thường nói, chúng ta mang xác làm người liên hệ với Trời Đất, phải nhớ điều này thì rất dễ hành, có hành thì mới có thức, tức là có làm đúng thì mới được hiểu. Ngược lại không làm thì chỉ có mê chấp mà thôi. Người thiếu hành không khác gì người chưa tu, Bé chỉ đối đãi theo thường tình mà thôi. Còn người đang thực hành Bé luôn luôn chú ý, luôn luôn đốc thúc diện năng của hành giả thẳng hoa thanh nhẹ. Cho nên người dốt lòng tu thì rất dễ buông bỏ chuyện đời.

Kệ:
*Thực hành quán xuyên khai thông chuyển
Pháp giới môn huân giải ão huyền
Trình độ pháp trình tâm tự thức
Bình tâm học hỏi tự hành xuyên*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Đời Đạo

*Tiếng Đời tâm Đạo khác nhau
Thực hành trao đổi thấp cao dung hòa
Tình thâm khai triển mặn mà
Thử tha trên hết chan hòa tình thương
Qui nguyên thanh tịnh tự lường
Đường đi sẵn có nhện nhùng tiến thẳng
Chẳng còn lý luận khó khăn
Giúp người thanh nhẹ ở ăn điều hòa
Tu hành vận dụng vượt qua
Đường mòn sẵn có tình Ta tình Người
Vui lành khai triển tâm tươi
Giúp người tại thế gấp mười thuốc thang
Đệ huynh vui đẹp luận bàn
Thực hành ba pháp vượt sang khổ nạn
Tì bi khai mở cảm an
Đàng nào cũng tiến mọi đàng cũng thông
Quyết tâm khai triển một lòng
Muôn người như một chẳng còn chấp mê.*

Bé Tám

Hong Kong, 17-05-1989

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Chánh Giác

Perth, 5/2/83

Thưa các bạn,

Hôm nay là buổi chúng ta đồng thiền chung để tìm phần thanh điền giải tỏa trước điền của chúng ta! Chúng tôi từ Canada đến đây, trên đường diễn thuyết và đồng thiền với tất cả bạn đạo trên thế giới. Các bạn đạo từ Canada Montréal, cũng đã nhắn gửi tình thương với các bạn đạo khắp năm châu! Kể cả Pháp, Réunion, Bangkok và Sydney, Melbourne. Mọi người đều gửi lời đến thăm các bạn đạo của chúng ta và ước mong mọi người sẽ tự thức giác trong chu trình tu học hiện tại, tiếp tục trì chí học Nhân học Hòa, tu tâm dưỡng tánh, tiến hóa trong đà tiến sẵn có của chính chúng ta, trên con đường thức tâm tự nguyện khai triển cho đến vô cùng. Đó là ý nguyện của mọi hành giả Vô Vi phải vun bồi ý chí để thực hành, đạt tới không không gian và không thời gian nhiên hậu chúng ta mới nhập vào hư không đại định, để có một sự quyết định rõ rệt cuối cùng của mọi tâm linh trên đường tu học. Ý chí của chúng ta vô cùng sống động và lúc nào cũng giữ phần thanh tịnh học Nhân học Hòa, trong chu trình tiến hóa, để mở tâm cho ta và ảnh hưởng những người xung quanh của chính chúng ta! Chúng ta cần người thức giác để hành tiến, hông cần người phá hoại và đem lại những chuyện hư ảo bắt cánh và lôi cuốn tâm thức sáng suốt của chính chúng ta, đâm ra tạo cảnh bơ vơ trên trường đời hiện tại! Cho nên mọi người chúng ta phải chọn một con đường chánh giác. Hôm nay tôi gửi đến các bạn bài thơ:

Chánh giác

*Duyên lành tái ngộ Phật Trời ban
Huynh đệ đồng hành cảm giác an
Học hỏi tham thiền lòng cảm mến
Sửa mình tiến hóa xét vui bàn*

*Vui bàn nguyên lý trấn an
Thực hành chơn giác tự bàn tự tu
Hồn đang giam hãm trong tù
Không lo tu sửa tạo mù tạo mê
Phật hòa các giới khen chê
Chờ tâm thức giác hướng về hư không
Thực hành xây dựng góp công
Một lòng một dạ chuyển vòng thức tâm
Lý Trời siêu diệu thâm thâm
Phật ban tâm đạo giải làm giả mê
Thực hành tâm đạo hướng về
Siêu nhiên bất diệt hương quê của hồn
Vạn linh tiến hóa sanh tồn
Qui y chơn pháp vĩa hồn đạt mình
Nằm trong nguyên lý chơn tình
Sanh trụ hoại diệt cảm minh đạo đời
Tu cho đạt pháp hợp thời
Nguy cơ biến mất Phật Trời ân ban
Quân bình tâm thức tạo an*

*Siêu nhiều tâm đạo tự bàn tự tu
Chẳng còn động loạn khờ ngu
Huyền vi tâm thức trùng tu thiên đàng
Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Duyên lành tái ngộ Phật Trời ban:

Ngày hôm nay huynh đệ khắp năm châu trong duy thức sống động, chúng ta đã có cơ hội được tái ngộ, đó là bề trên đã sắp đặt cho chúng ta. Qua biết bao nhiêu nguy biến nhưng mà ngày nay chúng ta cũng tái ngộ và tâm thức của chúng ta ứng cảm con đường xây dựng, tiến hóa vô cùng

Huynh đệ đồng hành cảm giác an

Mọi người đã trong một thức giao cảm trong chu trình tiến hóa. Chúng ta cảm thấy: chính dũng chí của chúng ta có thể hành triển và tạo an trong tâm hồn của chính mọi cá nhân

Học hỏi tham thiền lòng cảm mến:

Chúng ta học hỏi và chúng ta quán thông thì đó là nguyên lý của thiền giác! Lòng chúng ta cảm mến thương yêu huynh đệ khắp năm châu!

Sửa mình tiến hóa xét vui bàn:

Chúng ta có quyền sửa từ ô trược đi tới sự thanh tịnh sáng suốt, từ sự sai trái trở về với chơn chánh, chánh giác! Chúng ta xét lại càng ngày càng hơn hở trong tâm thức, thấy chúng ta có khả năng tiến hóa, có khả năng xây dựng cho tâm linh chính chúng ta! Cho nên chúng ta càng ngày càng sáng suốt, càng minh định và rõ rệt con đường tu học! Phải tu bằng cách nào mới xứng đáng? Đó! Thì làm thế mới kêu bằng xứng đáng, làm thế nào mới gọi là chánh giác? Thì chúng ta phải hành chúng ta mới thấy: Chánh là gì? Trong ta có tà có chơn chớ không phải phê phán ngoại cảnh là tà, mà chính chúng ta tà không hay! Chúng ta có tà có chơn. Làm sao xây dựng phần tà của ta trở nên chơn mới là đúng. Còn chúng ta chỉ có mê muội và phê phán thiên hạ là tà mà chính chúng ta tà không hay, đau khổ vô cùng, làm than vô cùng và thiếu sáng suốt và không biết xử dụng sự sáng suốt sẵn có của chính mình! Chúng ta đã giữ phần thức trong tâm và quyết định tối hậu là chính ta mà thôi! Cho nên mọi người chúng ta phải hiểu rõ. Cho nên ngày hôm nay, chúng ta lại có cơ hội, có duyên lành tương ngộ để đàm luận về đạo pháp, dẫn tiến tâm linh mà chúng ta đã tự khuyến khích rằng: Chính tôi là người trách nhiệm và tôi phải hành. Nếu tôi không hành chẳng ai hành dùm tôi. Chúng ta càng nghiên cứu, càng ngẫm nghĩ, càng thâm thía con đường siêu diệu, con đường siêu nhiên của Trời Phật đã ân ban cho chúng ta và chính chúng ta chỉ trì trệ trong sự làm than tậm bợ của cảnh đời và đâm ra thực hiện mê chấp mà thôi!

Vui bàn nguyên lý trấn an - Thực hành chơn giác tự bàn tự tu

Chúng ta vui bàn, chúng ta ngồi chung với nhau để tìm một lối thoát, tìm ra cái nguyên lý để trấn an, thấy rõ con đường chúng ta phải tiến thì đâu có gì đáng trách, đâu có gì đáng mê, đâu có gì đáng phê phán. Chúng ta chỉ tiến tới và vượt qua mọi trở ngại hiện hành, từ trong tâm thức cho đến thể hiện trước mắt của chúng ta.

Thực hành chơn giác tự bàn tự tu: Chúng ta thấy con đường phải làm, cái này nó thích hợp, đúng thì chúng ta làm, hữu ích cho chúng ta, chúng ta cứ làm! Khi hữu ích cho chúng ta là sẽ có sự hữu ích công hiến cho tất cả chúng sanh. Tự bàn tự tu: chúng ta tìm con đường chánh giác để sửa mình và tiến hóa!

Hồn đang giam hãm trong tù - Chẳng lo tu sửa tạo mù tạo mê

Cái hồn của chúng ta hiện tại, biết chúng ta có âm thanh, có lời nói, có sự dũng chí, để đối phó với mọi sự kích động và phản động từ bên ngoài đem đến! Đó chúng ta có phần hồn sáng suốt, đang giam hãm trong tù, trong thể xác eo hẹp, không toại nguyện, không lý tưởng! Thì chúng ta mới thấy rõ ràng; Chúng ta là phần hồn, một tội hồn chưa hoàn tất tại thể và chúng ta nguyện phải hoàn tất để thoát ly cái cảnh trần tục phù sanh này và để tiến tới một cảnh sống động vui đẹp và khai mở tâm trí cho chính chúng ta. Nếu mà chúng ta không lo tu sửa thì tạo mù tạo mê. Chúng ta cứ bảo vệ, bảo vệ thét rồi chúng ta chỉ đứng đó mà thôi, không tiến hóa được. Chúng ta khai triển và chúng ta phải thức giác rằng: Chúng ta phải hòa tiến trong du dương sống động của tâm thức của chúng ta, trong mọi sự nhẹ nhàng, qui y chơn pháp, để đi về với nơi bến giác sẵn có, đang chờ đón chúng ta và phải dọn một cảnh vinh quang để cho chúng ta có cơ hội hội ngộ!

Phật hào các giới khen chê - Chờ tâm thức giác hướng về hư không:

Phật luôn luôn chờ những tâm linh thức giác và Phật hòa với các giới khen chê, khen Ngài cũng được mà chê Ngài cũng được nhưng mà chỉ có hành! Nếu mà chúng ta không hành thì chúng ta giữ khen chê, có phải là chúng ta kẹt ở trong hai cái nguyên lý của khen chê là không có tiến hóa! Mà chúng ta trở về với trung dung để nhận xét sự khen chê thì chúng ta mới thấy chơn tà rõ rệt!

Chờ tâm thức giác hướng về hư không: chờ cái chơn tâm chúng ta thức giác rồi chúng ta mới hướng về hư không thì chúng ta sẽ được thường độ, chúng ta mới nhận rõ hào quang vô cùng của chư Phật đã ân chiếu cho chúng ta!

Lý Trời siêu diệu thâm thâm - Phật ban tâm đạo giải làm giải mê

Lý Trời siêu diệu thâm thâm: chúng thấy cả cần khôn vũ trụ vĩ đại, thậm thâm tiến hóa vô cùng. Ngày nay khoa học đã chứng minh cho chúng ta tìm được việc này, rồi ngày mai sẽ tìm được việc khác. Và bao nhiêu năm nay, cứ tìm tới mãi, tìm tới mãi, kết hợp mãi, kết hợp mãi để tìm rõ lần lượt mới hiểu cái sự cấu trúc siêu nhiên mà có, thì lúc đó mới đạt tới siêu văn minh ở tương lai!

Phật ban tâm đạo giải làm giải mê: Phật cho chúng ta một lực lượng sáng suốt, quân bình trong nội tâm của chúng ta, để chúng ta giải sự lầm lạc và sự mê loạn của chính tâm hồn của chúng ta tăm tối!

Thực hành tâm đạo hướng về - Siêu nhiên bất diệt hương quê của hồn

Chúng ta thực hành tâm đạo để hướng về, hướng về sự siêu nhiên bất diệt, đòi đòi bất diệt, chúng ta từ đó đến đây, rồi chúng phải trở về đó mới là đúng hơn! Đó là hương quê của phần hồn, của mọi tâm linh, mọi hành giả trong cuộc hành hương hiện tại.

Vạn linh tiến hóa sanh tồn – Qui y chơn pháp vía hồn đạt minh

Vạn linh tiến hóa sanh tồn: tất cả vạn linh từ cây cỏ sạn cát cũng vẫn có sự sanh tồn tiến hóa của chính nó! Đó là sự cứu rỗi cuối cùng của Thượng đế đã ân ban.

Qui y chơn pháp vía hồn đạt minh : chúng ta thấy rằng phải trở về một con đường lối chánh giác, thì lúc đó vía hồn chúng ta mới thấy rõ ràng: chúng ta từ đâu đến đây rồi sẽ về đâu

Nằm trong nguyên lý chơn tình – Sanh trụ hoại diệt cảm minh đạo đời

Chúng ta nằm trong nguyên lý chơn tình, không có thay đổi, đó là Chơn lý, trong cái định luật phải qua những cơn thử thách là sanh ra, trụ trong một cái hình thể, rồi đi tới cái chỗ hoại diệt. Lúc đó chúng ta mới cảm minh đạo là gì, đời là gì? Mới hiểu rõ luật quân bình!

Tu cho đạt pháp hợp thời – Nguy cơ biến mất Phật Trời ân ban

Chúng ta phải tu cho đạt pháp, tu cho đến nơi đến chốn cho đúng lúc, lúc nào chúng ta cũng bước vào điển giới và xử dụng hợp thời, không còn sự mê chấp và không còn cái sự tạm bợ và không khai triển nổi,

nhưng mà chúng ta thấy rõ chúng ta từ vô cùng giáng lâm xuống thế gian và học hỏi, trở về với cảnh vô cùng sống động là càng ngày càng mạnh dạn hơn, sáng suốt hơn, du dương hơn, cởi mở hơn!

Nguy cơ biến mất Phật Trời ân ban: lúc nào chúng ta cũng vui vẻ, đâu có cái nguy cơ mà hăm dọa chúng ta được, đâu có ma quỷ nào hăm dọa cái chơn tâm của người đã làm điều phước đức! Cho nên chúng ta không sợ, chúng ta có thể dự bất cứ ở nơi nào, nếu chúng ta không tu thì chúng ta cũng không khác gì con ma!

Vì chúng ta không biết lúc đến cũng như lúc đi thì không khác gì con ma và lệ thuộc bởi ngoại cảnh và nó muốn bắt bớ, muôn hăm hiếp chúng ta lúc nào cũng được. Và khi mà chúng ta tự chủ thì chúng ta chỉ ảnh hưởng chúng nó mà thôi, không nên sợ! Chúng ta chỉ sợ chúng ta lười biếng và che lấp sự sáng suốt sẵn có của chính chúng ta, chúng ta cố gắng vun bồi sự sáng suốt để giữ lấy đó làm chìa khóa tiến hóa, khai thông tam giới, thiên lực, tâm lực và địa lực sẵn có của chính chúng ta, để hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ.

(còn tiếp)

THÔNG BÁO CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ VI BẮC CALIFORNIA

Thơ Cảm Ơn

Kính gửi quý bạn đạo,

Vào dịp Đại Hội “Ngũ Uẩn Giai Không” tại Penang, Malaysia, chúng tôi có nhận được sự phát tâm của quý bạn đạo tại phương xa để trùng tu Thiền Viện Hai-Không như sau:

Danh sách bạn đạo phát tâm tại Đại Hội:

-
- 1- Vạn thị Bích Liễu: 500 AUD (đô la Úc)
 - 2- Đỗ thị Dương Cẩm: 200 AUD (đô la Úc)
 - 3- Vũ thị Tố Oanh: 300 AUD (đô la Úc)
 - 4- Trần Lĩnh & Nguyễn Trúc: 500 AUD (đô la Úc)
-

Thành thật cảm ơn sự hảo tâm của quý bạn, đã giúp chúng tôi trong công việc tu bổ sửa chữa cơ sở tâm linh quý báu này.

Kính thư,

Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California

Hướng tâm cầu nguyện

Cụ Bà Nghiêm Thị Đích (Bà của bạn đạo Trần Thị Linh), sinh năm 1930 mất ngày 02/11/2017 tại Thôn Thanh Nê - Xã Thanh Bình- H.Chương Mỹ, TP.Hà Nội.